

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет історії, політології та національної безпеки
Кафедра музеєзнавства, пам'яткознавства та інформаційно-аналітичної
діяльності

СИЛАБУС

нормативного освітнього компонента

ТЕХНОЛОГІЇ ЗБЕРЕЖЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ
В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

підготовки другого (магістерського) рівня вищої освіти

спеціальності 027 Музеєзнавство, пам'яткознавство

освітньо-професійної програми «Музеєзнавство, пам'яткознавство, культурний туризм»

Луцьк – 2023

Силабус освітнього компонента «Технології збереження культурної спадщини в Україні та світі» підготовки магістра галузі знань 02 Культура і мистецтво, спеціальності 027 *Музеєзнавство, пам'яткознавство*, за освітньо-професійною програмою «Музеєзнавство, пам'яткознавство, культурний туризм».

Розробник: Гаврилюк С. В., професор, завідувач кафедри музеєзнавства, пам'яткознавства та інформаційно-аналітичної діяльності, доктор історичних наук, професор.

Силабус освітнього компонента затверджений на засіданні кафедри музеєзнавства, пам'яткознавства та інформаційно-аналітичної діяльності протокол № 1 від 28.08.2023 р.

Погоджено

Гарант освітньо-професійної програми: (Чибирак С. В.)

Зі змінами силабус освітнього компонента перезатверджений на засіданні кафедри музеєзнавства, пам'яткознавства та інформаційно-аналітичної діяльності

протокол № 2 від 22.09.2023 р.

Завідувач кафедри:

(Гаврилюк С. В.)

I. ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній ступінь	Характеристика освітнього компонента
Денна форма навчання	Галузь знань 02 Культура і мистецтво	Нормативна
Кількість годин/кредитів 150/5	Спеціальність 027 Музеєзнавство, пам'яткознавство	Рік навчання: 1-й Семестр: 1-й
ІНДЗ: немає	Освітньо-професійна програма «Музеєзнавство, пам'яткознавство, культурний туризм»	Лекції: 24 год.
		Практичні (семінарські): 36 год.
	Освітній ступінь магістр	Самостійна робота: 80 год.
		Консультації: 10 год.
		Форма контролю: екзамен
Мова навчання: українська		Навчальний план 2023 р.

II. Інформація про викладача

ІІІ: Гаврилук Світлана Віталіївна.

Науковий ступінь: доктор історичних наук.

Вчене звання: професор.

Посада: професор, завідувач кафедри музеєзнавства, пам'яткознавства та інформаційно-аналітичної діяльності.

Контактна інформація: e-mail: romir1991@ukr.net

тел. +38 (050) 438 73 04

Дні занять згідно з розкладом факультету за посиланням:

<http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi>

III. Опис освітнього компонента

1. Анотація освітнього компонента. Освітній компонент «Технології збереження культурної спадщини в Україні та світі» належить до переліку нормативних навчальних дисциплін підготовки магістрів за спеціальністю 027 Музеєзнавство, пам'яткознавство, освітньо-професійною програмою «Музеєзнавство, пам'яткознавство, культурний туризм» і *спрямований на вивчення* здобувачами вищої освіти: міжнародного досвіду у застосуванні новітніх технологій збереження об'єктів культурної спадщини; ролі ЮНЕСКО, міжнародних музейних і пам'яткоохоронних організацій у впровадженні модерних ініціатив щодо архітектурної реставрації, консервації, реабілітації, реконструкції, ревіталізації, музеєфікації об'єктів культурної спадщини; впровадження технологій оцифрування історико-культурної спадщини; прикладів застосування інноваційних технологій щодо збереження об'єктів культурної спадщини у країнах Європи і світу загалом; стану і особливостей архітектурної реставрації в Україні, методики її проведення впродовж другої половини ХХ – першої чверті ХХІ ст.; перспектив застосування у нашій державі, країнах Європи і світу новітніх технологій збереження нерухомих і рухомих об'єктів культурної спадщини.

2. Постреквізити освітнього компонента – ОК 13 «Виробнича практика за освітньо-професійною програмою», ОК 12 «Музеєфікація історико-культурної і природної спадщини», ОК 14 «Виробнича практика із написанням кваліфікаційної роботи», ОК 15 «Кваліфікаційна робота».

3. Мета і завдання освітнього компонента – вивчити суть теоретичних і практичних аспектів архітектурної реставрації, консервації, реабілітації, реконструкції, ревіталізації, музеєфікації, зрозуміти особливості кожного із означених шляхів збереження культурної спадщини, ознайомитися з міжнародним і українським досвідом у цій сфері, засвоїти сильні сторони і розібратися у слабовирішуваних проблемах щодо впровадження новітніх технологій збереження культурної спадщини в Україні та світі.

Вивчення ОК передбачає вирішення таких завдань: засвоєння

дефініцій *технології збереження культурної спадщини, цифрові технології збереження пам'яток, консервація, реставрація, реконструкція, музеєфікація, реабілітація, ремонт пам'ятки, ревіталізація, облікова документація*; ознайомлення з нормативно-правовими документами ЮНЕСКО, міжнародних музейних і пам'яткоохоронних організацій, чинними законодавчими актами України щодо технологій збереження пам'яток та їх використання; вивчення світового досвіду застосування новітніх технологій збереження пам'яток; оволодіння теоретичними знаннями і практичними навичками щодо системного підходу до використання технологій збереження культурної спадщини в Україні.

4. Результати навчання (компетентності).

Вивчення освітнього компонента дозволить здобувачу вищої освіти набути наступні компетентності:

Загальні компетентності (ЗК): ЗК 1. Здатність приймати обґрунтовані рішення. ЗК 3. Здатність працювати з урахуванням вітчизняного і міжнародного контексту. ЗК 5. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість. ЗК 6. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

Спеціальні (фахові) компетентності (СК): СК 1. Здатність вибудовувати стратегії розвитку музейної та пам'яткоохоронної справи. СК 2. Здатність здійснювати музеєфікацію об'єктів історико-культурної і природної спадщини. СК 3. Здатність провадити інноваційну діяльність в музейній справі та пам'яткоохоронній діяльності. СК 4. Здійснення науково-дослідної, науково-педагогічної, управлінської діяльності. СК 5. Здатність розвивати соціальне усвідомлення ролі культурної спадщини.

Програмні результати навчання (ПР): ПР 1. Розуміти проблеми збереження, інтерпретації та використання історико-культурної спадщини, оцінювати та аналізувати поточний стан і ключові тенденції розвитку музейної та пам'яткоохоронної галузі у цілому. ПР 2. Застосовувати методи та технології проектування та модернізації музейних і пам'яткоохоронних установ відповідно до вимог споживачів і законодавства, чинних стандартів та технічних умов. ПР 7. Знати та застосовувати сучасні технології інтерпретації та актуалізації

історико-культурної та природної спадщини. ПР 10. Розробляти проекти з музеєфікації об'єктів історико-культурної та природної спадщини. ПР 11. Застосовувати набуті знання для проведення науково-дослідної роботи у професійній діяльності.

5. Структура освітнього компонента

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Практ. (сем)	Сам. роб.	Конс.	Форма контролю/бали
<i>Змістовий модуль 1. Технології збереження культурної спадщини в Україні та світі: теоретичний аспект</i>						
Тема 1. Предмет і завдання освітнього компонента. Поняття і суть технологій збереження культурної спадщини. Історіографія і джерела курсу.	9	2	2	5		УО / 2
Тема 2. Документи ЮНЕСКО, міжнародних музейних і пам'яткоохоронних організацій щодо технологій збереження культурної спадщини. Міжнародна хартія з охорони та реставрації архітектурно-містобудівної спадщини (Краківська хартія 2000 р.), ін.	9	2	2	5		УО / 2
Тема 3. Витоки, історія, теорія і методика архітектурної реставрації в Україні (кінець ХІХ – перша чверть ХХІ ст.).	11	2	2	5	2	УО, Р / 2
Тема 4. Стан збереження і використання замкових комплексів України.	7		2	5		УО, Р, ДС / 2
Тема 5. Консервація, реабілітація, реконструкція, ремонт, ревіталізація, музеєфікація як вагомні технології і способи збереження культурної спадщини: теоретичний та історичний аспекти.	13	2	4	5	2	УО, Р, Т / 4

Тема 6. Світовий Фонд Пам'яток та його роль у збереженні унікальної культурної спадщини світу. Благодійні фонди країн Європи, України у підтримці новітніх технологій збереження пам'яток.	7		2	5		УО, ДС/2
Тема 7. Цифрова консервація пам'яток. Концептуальна модель архівного зберігання цифрової історико-культурної спадщини.	9	2	2	5		УО, ДС /2
Тема 8. Становлення та еволюція просторової реконструкції історичних та археологічних об'єктів із застосуванням технології тривимірного моделювання	10	2	2	5	1	УО, Р, ДС/2
Разом за модулем 1	75	12	18	40	5	18
<i>Змістовий модуль 2. Практична реалізація новітніх технологій збереження культурної спадщини</i>						
Тема 9. Європейські практики здійснення превентивної консервації та превентивної реставрації об'єктів культурної спадщини.	9	2	2	5		УО, ДС /2
Тема 10. Впровадження архітектурної реставрації в Україні: досягнення, проблеми, перспективи.	11	2	2	5	2	УО, ДС/2
Тема 11. Збереження архітектурної спадщини України шляхом реконструкції історичних будівель.	9	2	2	5		УО, ДС /2
Тема 12. Корифеї української реставраційної школи: І. Могитич, О. Граужис, М. Говденко, Є. Лопушинська, Є.Пламеницька, В. Шевченко, В. Корнеєва, ін.	9		4	5		УО, Р, ДС, Т /4
Тема 13. Успішні світові практики консервації, реабілітації, реконструкції, ремонту, ревіталізації, музеєфікації культурної спадщини.	11	2	2	5	2	УО, Р/2
Тема 14. Європейський досвід оцифрування історико-культурної спадщини: конкретні приклади, важливість упровадження їх в Україні.	10	2	2	5	1	УО, Р/2
Тема 15. Оцифрування музейних фондів і пам'яток архітектури в Україні	7		2	5		УО, Р /2

та світі.						
Тема 16. Технології баз даних у збереженні та дослідженні міської культурної спадщини. Проблеми та перспективи використання технологій баз даних для ефективного управління культурною спадщиною.	9	2	2	5		УО, ДС /2
Разом за модулем 2	75	12	18	40	5	18
Активна участь у роботі семінарських занять						4
Модульні контрольні роботи						30x2 =60
Всього годин:	150	24	36	80	10	100

Форма контролю*: УО – усне опитування; ДС – дискусія, Т – тести, Р – реферат.

6. Завдання для самостійного опрацювання

Самостійна робота здобувачів вищої освіти виконується за завданням і при методичному керівництві викладача, але без його безпосередньої участі. Вона включає як повністю самостійне засвоєння окремих тем дисципліни, так й опрацювання тем, які розглядаються під час аудиторної роботи. У ході самостійної роботи здобувачі вищої освіти опрацьовують та конспектують навчальну, наукову і довідкову літературу, виконують завдання, спрямовані на закріплення знань і формування умінь та навичок, готуються до поточного і модульного контролю з дисципліни.

№ тем и	Види, зміст самостійної роботи
1	Опрацювання лекційного матеріалу. Ознайомитися з рекомендованою науковою літературою, матеріалами у соціальних мережах. Опрацювати виступи на науковому круглому столі «Збереження історичної, архітектурної та культурної спадщини у м. Кам'янці-Подільському» (квітень 2023 р.), збірники наукових праць «Сучасні проблеми дослідження, реставрації та збереження культурної спадщини» (Редкол.: В. Д. Сидоренко (голова) та ін. Київ : Ін-тут проблем сучасного мистецтва НАМ України, 2004–2016 рр.).
2	Опрацювання лекційного матеріалу. Підготовка до семінарського заняття.

	Опрацювати документи ЮНЕСКО, міжнародних музейних і пам'яткоохоронних організацій щодо технологій збереження культурної спадщини, а саме: «Конвенцію про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини» (1972 р.), «Конвенцію про охорону архітектурної спадщини Європи» (1985 р.), Програму Європейського Союзу «Креативна Європа», Міжнародну хартію з охорони та реставрації архітектурно-містобудівної спадщини (Краківська хартія 2000 р.), Закон України «про охорону культурної спадщини» (2000 р.), ін.
3	Ознайомитися з публікаціями К. Гончарової щодо формування методики архітектурної реставрації в Україні. Підготувати реферати «Періодизація формування методики архітектурної реставрації в Україні», «Запозичення Україною міжнародного досвіду проведення архітектурної реставрації», «Місце реконструкції у системі реставраційних заходів».
4	Опрацювання публікації, В. Вечерського, О. Жукової, які стосуються замкових комплексів України та їх збереження. Підготувати реферат «Роль пам'яткознавця Бориса Возницького у дослідженні та збереженні замкових комплексів Львівщини», «Замки Хмельниччини: стан збереження, перспективи музеєфікації».
5	Підготовка до семінарського заняття. Розробити словник термінів, пов'язаних з технологіями збереження культурної спадщини в Україні і світі.
6	Підготовка до практичного заняття. Відшукати у соціальних мережах приклади діяльності благодійних фондів України, Європи, світу, які підтримують збереження рухомої і нерухомої культурної спадщини.
7	Опрацювання лекційного матеріалу. Підготовка до семінарського заняття згідно даного викладачем плану.
8	Опрацювання лекційного матеріалу. Підготовка до семінарського заняття згідно даного викладачем плану. Підготувати реферат «Історико-археологічний комплекс «Кам'яна Могила»: теоретичні аспекти створення тривимірної моделі пам'ятки».
9	Опрацювання лекційного матеріалу. Підготовка до семінарського заняття.
10	Опрацювання лекційного матеріалу. Підготовка до семінарського заняття.
11	Опрацювання лекційного матеріалу. Підготовка до семінарського заняття.
12	Підготовка до семінарського заняття. Підготовка рефератів про діяльність представників української архітектурної школи різних періодів.
13	Опрацювати сайти міжнародних пам'яткоохоронних організацій, європейських благодійних фондів, відшукати приклади успішних світових практик консервації, реабілітації, реконструкції, ремонту, ревіталізації, музеєфікації нерухомої і рухомої культурної спадщини.
14	Опрацювання лекційного матеріалу. Підготовка до семінарського заняття.
15	Опрацювання лекційного матеріалу. Підготовка до семінарського заняття.
16	Опрацювання лекційного матеріалу. Підготовка до семінарського заняття.

IV. Політика оцінювання

При вивченні освітнього компонента «Технології збереження культурної спадщини в Україні та світі» застосовується поточний та підсумковий семестрові форми контролю. Також передбачено обов'язковий контроль засвоєння навчального матеріалу ОК, віднесеного на самостійну роботу. Поточний контроль (засвоєння окремих тем) проводиться у формі усного опитування або письмового експрес-контролю на лекціях та семінарських заняттях, у формі виступів здобувачів вищої освіти під час дискусій при обговоренні навчальних питань на семінарських заняттях, у формі написання рефератів, виконання тематичних тестових завдань.

При вивченні освітнього компонента необхідно спиратися на конспект лекцій та рекомендовану навчальну і наукову літературу. Вітається використання інших джерел з альтернативними поглядами на ті чи інші питання задля формування продуктивної дискусії з проблем освітнього компонента.

Відвідування занять є обов'язковим. У разі підписання здобувачем вищої освіти індивідуального плану обов'язковим є відвідування лише семінарських занять. Високо оцінюється прагнення здобувачів вищої освіти: регулярно відвідувати заняття; планомірно та систематично засвоювати навчальний матеріал; активно працювати на лекційних і семінарських заняттях, брати участь в обговоренні дискусійних питань; повною мірою долучатися до активних форм навчання; відпрацьовувати пропущені семінарські заняття. З поважних причин (наприклад, хвороба, міжнародна мобільність) навчання може відбуватись в он-лайн формі.

Недопустимими є: пропуски з неповажних причин та запізнення на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття (окрім випадків, передбачених навчальним планом та методичними рекомендаціями викладача); списування та плагіат.

Здобувачі вищої освіти мають дотримуватися академічної доброчесності: самостійно виконувати усі навчальні завдання, завдання підсумкового контролю. У разі використання ідей, тверджень, відомостей при виконанні усіх завдань,

передбачених силабусом, необхідно у формі посилань вказувати на джерела інформації. Дотримуватись норм законодавства про авторське право і суміжні права. Дотримуватись положень «Кодексу академічної доброчесності ВНУ імені Лесі Українки».

Результати навчання, здобуті здобувачем освіти шляхом неформальної та/або інформальної освіти, визнаються у ВНУ імені Лесі Українки шляхом валідації. Порядок та процедура визнання регламентується «Положенням про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у ВНУ імені Лесі Українки». Визнанню можуть підлягати такі результати навчання, отримані в неформальній освіті (професійні курси/тренінги, громадянська освіта, онлайносвіта, професійні стажування та ін.), які за тематикою, обсягом вивчення та змістом відповідають як освітньому компоненту в цілому, так і його окремому розділу, темі (темам), індивідуальному завданню, тощо, які передбачені силабусом навчальної дисципліни. Визнання результатів навчання, отриманих у неформальній та/або інформальній освіті, відбувається в семестрі, що передує семестру початку вивчення освітнього компонента, або під час вивчення ОК (але не пізніше початку останнього місяця навчання, враховуючи ймовірність непідтвердження здобувачем результатів такого навчання).

Окремі теми, змістовий модуль чи курс можуть бути перезараховані здобувачу вищої освіти відповідно до «Положення про підготовку здобувачів освіти у ВНУ імені Лесі Українки з використанням елементів дуальної форми здобуття освіти». Оцінювання здобувачів представниками підприємства, яке зафіксоване у дуальному робочому навчальному плані, враховується у кінці семестру вивчення ОК, програмні результати вивчення якого частково або повністю внесені до дуального робочого навчального плану.

Загалом оцінювання здобувачів здійснюється відповідно до «Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів вищої освіти ВНУ імені Лесі Українки». Максимальну кількість балів (100) можна набрати упродовж семестру за результатами виконання усіх видів робіт, які передбачені силабусом.

Максимальна кількість балів за поточну навчальну діяльність із ОК становить 40 балів (36 бали за виконання семінарських завдань і 4 балів за активність). Після завершення вивчення тем кожного з 2-х змістових модулів здійснюється модульний контроль у формі виконання здобувачем освіти модульної контрольної роботи. Максимальний бал, отриманий за 2-і модульні контрольні роботи, становить 60 балів. Підсумкова модульна оцінка визначається в балах як сума поточної та контрольної модульних оцінок. Модуль зараховується здобувачеві, якщо він успішно виконав всі види навчальної роботи, передбачені силабусом освітнього компонента. Перескладання будь-яких видів робіт, передбачених силабусом освітнього компонента, з метою підвищення підсумкової модульної оцінки не дозволяється. Заборгованість із модуля повинна бути ліквідована здобувачем у позааудиторний час до початку підсумкового контролю з наступного модуля. Кінцевий термін ліквідації заборгованості з модульного контролю обмежується початком заліково-екзаменаційної сесії.

Консультації здобувачам вищої освіти надаються: на кафедрі згідно графіку; онлайн через Університетський портал – Office 365, за допомогою Viber чи електронної скриньки (за попередньою домовленістю з викладачем).

Розподіл балів, які можна набрати упродовж семестру:

1. Поточне оцінювання з відповідних тем (максимум 40 балів).
2. Модульні контрольні роботи (максимум 60 балів).

V. Підсумковий контроль

Підсумковий семестровий контроль з освітнього компонента проводиться в усній формі у вигляді семестрового екзамену. Підсумкова семестрова оцінка з ОК виставляється без складання іспиту за результатами поточного і модульного контролю у випадку, якщо здобувач вищої освіти успішно виконав усі завдання, передбачені силабусом, і набрав при цьому не менше як 75 балів та погоджується з оцінкою. Така оцінка виставляється в день проведення екзамену в присутності здобувача освіти.

Іспит складається, якщо здобувач освіти: 1) за результатами поточного і модульного контролю набрав менше 75 балів; 2) бажає підвищити рейтинг. У цьому випадку бали, набрані здобувачем за результатами модульних контрольних робіт, анулюються; екзаменаційна оцінка визначається в балах за результатами відповіді на 3-и теоретичні екзаменаційні питання, внесені до білету, за шкалою від 0 до 60 балів.

Підсумкова семестрова оцінка у випадку складання іспиту визначається як сума поточної семестрової та екзаменаційної оцінок у балах (максимально – 100 балів). Зазначена оцінка заноситься до екзаменаційної відомості та індивідуального навчального плану (залікової книжки) студента.

Повторне складання екзамену допускається не більше як два рази: один раз – викладачеві, другий – комісії, яку створює декан факультету.

Терміни проведення підсумкового семестрового контролю встановлюються графіком навчального процесу.

Перелік питань до іспиту:

1. Предмет, мета і завдання освітнього компонента «Технології збереження культурної спадщини в Україні та світі».
2. Джерела та історіографія освітнього компонента «Технології збереження культурної спадщини в Україні та світі».
3. Основні дефініції навчального курсу, їх визначення.
4. Документи ЮНЕСКО щодо збереження культурної спадщини (Конвенція «Про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини» (1972 р.), документ «Пам'ять світу» (1992 р.), «Хартія про збереження цифрової спадщини», 2003 р.).
5. Міжнародна хартія з охорони та реставрації архітектурно-містобудівної спадщини (Краківська хартія 2000 р.) як один з вагомих документів у галузі збереження культурної спадщини.
6. Державне регулювання у сфері охорони культурної спадщини України.

7. Формування Державного реєстру нерухомих пам'яток України: успіхи, труднощі, перспективи.
8. Створення та діяльність в Україні національної системи Міжнародного центру вивчення питань збереження та відновлення культурних цінностей (ICCROM).
9. Діяльність Національного науково-дослідного реставраційного центру України та його філій у Львові, Одесі і Харкові.
10. Формування реєстру пам'яток у Києві як один із шляхів збереження культурної спадщини. Проект «Захоплюючий Київ».
11. Превентивна консервація у музеях: суть, конкретні приклади.
12. Превентивна реставрація як спосіб збереження культурної спадщини.
13. Формування методики архітектурної реставрації у країнах Європи (друга половина XX–XXI ст.).
14. Архітектурна реставрація в Україні кінця XIX – першої половини XX ст.: витоки, історія, практика.
15. Формування методики архітектурної реставрації в Україні у другій половині XX ст.
16. Нормативно-правове забезпечення та організація архітектурно-реставраційної справи в Україні у добу незалежності.
17. Реставраційна теорія та методика архітектурної реставрації в Україні та світі наприкінці XX – у перші два десятиліття XXI ст.
18. Замкові комплекси України як об'єкти культурної спадщини, технології їх збереження.
19. Збереження архітектурної спадщини України шляхом реконструкції історичних будівель.
20. Охарактеризувати методичне видання «Консервація і реставрація об'єктів культурної спадщини» (за ред. І. Прокопенко. Київ, 2021. 436 с.).
21. Основні принципи та правила ведення науково-реставраційних робіт.
22. Розробка проектної документації з реставрації пам'яток архітектури.
23. Особливості реставрації монументального живопису.

24. Реставраційна діяльність Івана Могитича.
25. Реставраційна діяльність Олега Граужиса.
26. Внесок Олени Годованюк у розвиток української архітектурно-реставраційної справи.
27. Роль у формуванні української наукової реставраційної школи М. Говденка, Є. Лопушинської, Є. Пلامеницької, В. Шевченка.
28. Консервація нерухомих творів мистецтва.
29. Європейський досвід застосування технологій збереження культурної спадщини у XXI ст.
30. Проблеми музеєфікації замкових комплексів України.
31. Пам'ятки фортифікаційного будівництва як складова історико-архітектурної спадщини України, технології їх збереження у XXI ст.
32. Цифрові технології збереження культурної спадщини.
33. Цифрові методи роботи з культурною спадщиною: міжнародний та український досвід.
34. 3D сканування і фотограмметрія.
35. Становлення та еволюція методів просторової реконструкції історичного об'єкту із застосуванням технології тривимірного моделювання.
36. Теорія побудови тривимірної моделі історичних та археологічних об'єктів.
37. Культурні проекти з використанням доповненої реальності. Реалізація проекту «Молодий Репін» (мобільний гід з ефектами доповненої реальності по м. Чугуєву).
38. Місце баз даних і цифрових паспортів серед новітніх технологій збереження культурної спадщини.
39. Гейміфікація культурної спадщини. Діяльність музею І. Сікорського у Києві у віртуальній реальності.
40. Оцифрування історико-культурної спадщини: технології та управління.
41. Технології збереження цифрової культурної спадщини в Україні.
42. Реалізація проектів збереження культурної спадщини у Нідерландах.

43. Реалізація проєктів збереження культурної спадщини у Німеччині.
44. Реалізація проєктів збереження культурної спадщини у Бельгії.
45. Реалізація проєктів збереження культурної спадщини в Австрії.
46. Реалізація проєктів збереження культурної спадщини у Франції.
47. Реалізація проєктів збереження культурної спадщини у Польщі.
48. Реалізація проєктів збереження культурної спадщини в Італії.
49. Реалізація проєктів збереження культурної спадщини у країнах американського континенту.
50. Оцифрування музейних фондів в Україні як одна із новітніх технологій збереження та актуалізації культурної спадщини.
51. Оцифрування пам'яток архітектури в Україні як одна із новітніх технологій збереження та актуалізації культурної спадщини.
52. Оцифрування музейних фондів у країнах Європи як одна із новітніх технологій збереження та актуалізації культурної спадщини.
53. Оцифрування пам'яток архітектури у країнах Європи як одна із новітніх технологій збереження та актуалізації культурної спадщини.
54. Технології баз даних у збереженні та дослідженні міської культурної спадщини.
55. Перспективи використання технологій баз даних при збереженні культурної спадщини.

VI. Шкала оцінювання

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
		оцінка	пояснення
90–100	Відмінно	A	відмінне виконання
82–89	Дуже добре	B	вище середнього рівня
75–81	Добре	C	загалом хороша робота
67–74	Задовільно	D	непогано

60–66	Достатньо	Е	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–59	Незадовільно	Ех	необхідне перескладання

VII. Рекомендована література:

1. Архипова Є. О., Клевчук О. О. Державне регулювання у сфері охорони культурної спадщини України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 13–14. С. 51–57.
2. Баланюк Ю. Європейський та український досвід збереження культурної спадщини. URL : <https://social-science.edu.ua>
3. Вечерський В. Фортеці й замки України. Київ : Науково-дослідний інститут пам'яткоохоронних досліджень, 2011. 664 с.
4. Гаврилюк С. В. Історичне пам'яткознавство Волині, Холмщини і Підляшшя (XIX – початок ХХ ст.): Монографія. 2-е вид., доп. Луцьк : РВВ «Вежа», 2008. 536 с.
5. Гаврилюк С. Внесок міжнародних організацій в охорону всесвітньої культурної спадщини. *Музейна справа на Житомирщині: історія та сучасність*. Науковий збірник «Велика Волинь». Матер. Всеукр. наук.-практ. конф., Житомир, 8–9 жовтня 2020 р. Вип. 60. Упоряд. П. С. Скавронський. Бердичів : ФОП Мельник М. В., 2020. С. 315–322.
6. Гончарова К. В. До питання про українську архітектурно-реставраційну школу. *Вісник інституту «УкрНДІпроектреставрація»*: Зб. наук. праць. Київ : Софія, 2013. Вип. 7–8. С. 8–29.
7. Гончарова К. В. Досвід реставрації об'єктів дерев'яного зодчества Правобережної України Українського інституту «УкрНДІпроектреставрація». *Одне надійне життя... (До 100-річчя від дня народження Леоніда Маслова)*. Луцьк : Твердиня, 2009. С. 427–434.
8. Жукова О. В. Специфіка музеєфікації видового комплексу пам'яток (на прикладі замкових комплексів XII–XVII ст. Хмельницької області). *Вісник Харківської державної академії культури*. 2007. Вип. 19. С. 61–68.
9. Ієвлева В. П. Методичні рекомендації щодо музеєфікації нерухомих пам'яток науки і техніки. *Праці НДІ пам'яткоохоронних досліджень*. 2008. Вип. 2. С. 14–28.
10. Інноваційні підходи у збереженні культурної спадщини Закарпаття. URL : <https://dronevar.in.ua>.

11. Критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для підтримки культури та збереження культурної спадщини. Постанова Кабінету Міністрів України. 2022 р. URL : <https://ameu.gov.ua>.
12. Консервація і реставрація об'єктів культурної спадщини / за ред. І. Прокопенко. Київ : Саміт-книга, 2021. 436 с.
13. Легейда А. В. Збереження культурної спадщини: традиції і перспективи. URL : <https://core.ac.uk>.
14. Лисий І. Вектори музеїфікації замків Івано-Франківської області. *Військово-історичний меридіан*. Електронний науковий фаховий журнал. 2017. Вип. 2 (16). С. 75–87.
15. Лобузін І. В. Оцифрування історико-культурної спадщини: технологія та управління. *Реєстрація, зберігання і обробка даних*. 2012. Т. 14. № 3. С. 104–114.
16. Непотенко І. В. Система заходів зі збереження пам'яток архітектури національного значення у Чернігові. *Праці Центру пам'яткознавства*. 2017. Вип. 31. С. 5–16.
17. Проекти збереження культурної спадщини в Нідерландах. URL : <http://visnyk.ukrbook.net>.
18. Ремешило-Рибчинська О. І. Окремі аспекти «Копценції відновлення архітектурного образу і функцій резиденції с. Підгірці». *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2005. № 531. С. 37–48.
19. Руднева І., Глонь І., Грабовська Т., Пузіна К. Збереження архітектурної спадщини України шляхом реконструкції історичних будівель як чинник розвитку ідентичності нації. URL : <https://mtp.knuba.edu.ua>.
20. Сучасні проблеми дослідження, реставрації та збереження культурної спадщини: Зб. наук. праць. Редкол.: В. Д. Сидоренко (голова) та ін. Київ : Ін-тут проблем сучасного мистецтва НАМ України, 2016. Вип. 12. 336 с.
21. Харковенко Р. В. Актуальність внесення змін до затвердженої форми акту технічного стану об'єкта культурної спадщини. *Праці Центру пам'яткознавства*. 2017. Вип. 32. С. 19–25.
22. Харковенко Р. В. Науково-методичні аспекти системи обліку пам'яток культурної спадщини. *Праці Центру пам'яткознавства*. 2017. Вип. 31. С. 29–36.

Інтернет-ресурси:

1. ЮНЕСКО (UNESCO). URL : www.unesco.org

2. Міжнародний комітет з охорони Всесвітньої культурної і природної спадщини (Комітет Всесвітньої спадщини). URL : <https://www.unesco.org>
3. Міжнародний центр з дослідження, збереження та реставрації культурних цінностей (ICCROM). URL : www.iccrom.org
4. Міжнародна рада з питань пам'яток і визначних місць (ICOMOS). URL : www.icomos.org
5. Міжнародна спілка архітекторів (UIA). URL : www.uia-architectes.org
6. Міжнародна рада музеїв (ICOM). URL : www.icom.museum

ДОДАТОК

Зі змінами **силабус освітнього компонента** перезатверджений на засіданні кафедри музеєзнавства, пам'яткознавства та інформаційно-аналітичної діяльності протокол № 2 від 22 вересня 2023 р.

Структура освітнього компонента зі змінами у зв'язку із **малокомплектною академічною групою на 2023/2024 н. р.** (наказ ректора ВНУ імені Лесі Українки № 249-з "Про затвердження норм часу для планування та обліку навчальної роботи та перелік основних видів методичної, наукової й організаційної роботи науково-педагогічних працівників на 2023/2024 н. р. у Волинському національному університеті імені Лесі Українки" від 29.06.2023 р. (із доповненнями, які затверджені вченою радою університету від 30.08.2023 р. протокол № 9).

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній ступінь	Характеристика освітнього компонента
Денна форма навчання	Галузь знань 02 Культура і мистецтво	Нормативна
Кількість годин/кредитів 150/5	Спеціальність 027 Музеєзнавство, пам'яткознавство	Рік навчання: 1-й Семестр: 1-й
ІНДЗ: немає	Освітньо-професійна програма «Музеєзнавство, пам'яткознавство, культурний туризм»	Лекції: 12 год.
		Практичні (семінарські): 18 год.
	Освітній ступінь магістр	Самостійна робота: 110 год.
		Консультації: 10 год.
		Форма контролю: екзамен
Мова навчання: українська		Навчальний план 2023 р.

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Практ. (сем)	Сам. роб.	Кон с.	Форм а контр олі/б али
Змістовий модуль 1. Технології збереження культурної спадщини в Україні та світі: теоретичний аспект						
Тема 1. Предмет і завдання освітнього компонента. Поняття і суть технологій збереження культурної спадщини. Історіографія і джерела курсу.	10	2		8		ДС
Тема 2. Документи ЮНЕСКО, міжнародних музейних і пам'яткоохоронних організацій щодо технологій збереження культурної спадщини. Міжнародна хартія з охорони та реставрації архітектурно-містобудівної спадщини (Краківська хартія 2000 р.), ін.	12		2	10		УО /4
Тема 3. Витоки, історія, теорія і методика архітектурної реставрації в Україні (кінець ХІХ – перша чверть ХХІ ст.).	10	2		6	2	ДС
Тема 4. Стан збереження і використання замкових комплексів України.	8		2	6		УО, Р, ДС/4
Тема 5. Консервація, реабілітація, реконструкція, ремонт, ревіталізація, музеєфікація як вагомні технології і способи збереження культурної спадщини: теоретичний та історичний аспекти.	10	2		6	2	ДС
Тема 6. Світовий Фонд Пам'яток та його роль у збереженні унікальної культурної спадщини світу. Благодійні фонди країн Європи, України у підтримці новітніх технологій збереження пам'яток.	8		2	6		УО, ДС/4
Тема 7. Цифрова консервація пам'яток. Концептуальна модель архівного зберігання цифрової історико-культурної спадщини.	8		2	6		УО, ДС /4
Тема 8. Становлення та еволюція просторової реконструкції історичних та археологічних об'єктів із застосуванням технології тривимірного моделювання	9		2	6	1	УО, Р, ДС/4
Разом за модулем 1	75	6	10	54	5	20
Тема 9. Європейські практики здійснення превентивної консервації та превентивної реставрації об'єктів культурної спадщини.	10	2		8		ДС
Тема 10. Впровадження архітектурної реставрації в Україні: досягнення, проблеми, перспективи.	12		2	8	2	УО, ДС/4
Тема 11. Збереження архітектурної спадщини України шляхом реконструкції історичних будівель.	10		2	8		УО, ДС /4

Тема 12. Корифеї української реставраційної школи: І. Могитич, О. Граужис, М. Говденко, Є. Лопушинська, Є.Пламєницька, В. Шевченко, В. Корнєєва, ін.	10		2	8		УО, Р, ДС, Т /4	
Тема 13. Успішні світові практики консервації, реабілітації, реконструкції, ремонту, ревіталізації, музеєфікації культурної спадщини.	12	2		8	2	ДС	
Тема 14. Європейський досвід оцифрування історико-культурної спадщини: конкретні приклади, важливість упровадження їх в Україні.	11	2		8	1	ДС	
Тема 15. Оцифрування музейних фондів і пам'яток архітектури в Україні та світі.	10		2	8		УО, Р /4	
Разом за модулем 2	75	6	8	56	5	16	
Активна участь у роботі семінарських занять						4	
Модульні контрольні роботи						30x2=60	
Всього годин:		150	12	18	110	10	100

Форма контролю*: УО – усне опитування; ДС – дискусія, Т – тести, Р – реферат.